

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

XIII. évfolyam 1. szám (58) 2016. január

Megjelenik alkalmanként

50 éve történt c. kiállítás

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület tagjai munkájának köszönhetően a Szent István Király Múzeum szakmai irányításával, szervezésében és rendezésében, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatásával a polgármester úr fővédnökségével sikerült létrehozni azt a kiállítást, amely Székesfehérvár lakásépítésének és az ARÉV történetének jelentős korszakát mutatja be.

Már a megnyitó is mutatta, hogy számíthatunk a szakmai közönség és a lakosság érdeklődésére, hiszen az érdeklődők a Múzeum Megyeház utcai épületének kapuját is teljesen megtöltötték.

Tárgyilagos képet erről az eseményről úgy tudunk adni, hogy ha kivonatossan, de szó szerint idézzük az Önkormányzat Kommunikációs Központ sajtóközleményét Kész Mónika tollából Simon Erika fotóival illusztrálva. (2. oldal)

A megnyitó óta számos rendezvény szervezésével igyekeztünk fenntartani és fokozni az érdeklődést.

15 alkalommal kalauzoltak a Baráti Kör tagjai különböző csoportokat a kiállításon.

Vendégünk volt az FMKIK Energia Klubja, Építőipari Tagozata, valamint az Európa Klub.

Meglátogatták kiállításunkat önkormányzati képviselők is.

18 középiskolai osztály látogatta meg a kiállítást és hallgatta meg tájékoztatónkat.

2015.12.13.-ig közel 700-an látták az „50 éve történt” kiállítást.

Számos, volt ARÉV-es és városlakó nosztalgiázott a rendezvény megtekintése közben és többen elismerően nyilatkoztak a vendégkönyvben.

Köszönettel tartozunk azoknak a kollégáknak, akik a kiállítás létrehozásában részt vettek és azoknak is, akik ügyeletet vállaltak. Hálásak vagyunk a Szent István király Múzeum vezetőinek és dolgozóinak lelkiismeretes munkájukért és közvetlen, barátságos magatartásukért.

Örömmel vettük, hogy a kiállítás nem került bezárásra december 13-án, hanem 2015. januárjától február 28-ig biztosan nyitva tart.

Tovább folytatjuk a klubszerű foglalkozások szervezését. Biztatjuk a volt ARÉV-es kollégákat, hogy szervezzenek baráti találkozók, összejöveteleket. Mód van arra, hogy a kiállítás 6-os termében baráti körben felelevenítsék a közös emlékeiket.

A kiállítás végén konferenciát szervezünk.

Terveink szerint a jelenlegi kiállítás anyagát felhasználva az év során lakótelepenként szervezünk előadásokat, bemutatókat. Szándékunk, hogy a fiatalok megismerkedjenek szűkebb lakóhelyük történetével.

Az eddigi munkánk úgy lehetett eredményes, hogy összefogtunk. Folytatjuk a dokumentumok, képek gyűjtését, akinek birtokában a múlttal összefüggő dokumentumok vannak, szívesen fogadjuk, de várjuk a szóbeli visszaemlékezéseket is.

Kiss Lajos
ARÉV Baráti Kör elnöke

Volt egyszer egy ARÉV

Az egykori vezérigazgató emléke előtt tisztelegve nyílt meg a tárlat

Székesfehérvár, 2015. október 15. (csütörtök) – Megnyílt az Új Magyar Képtárban az a kiállítás, amely **Székesfehérvár 50 évvel ezelőtti építkezéseit, a város akkori építészeti beruházásait, fejlesztéseit, valamint az ezeket megtervező és kivitelező egykori ARÉV életének történetét tárja az érdeklődők szeme elé fotók és leiratok formájában. Az ünnepélyes megnyitón dr. Cser-Palkovics András polgármester és Hufnagl Lóránt, az ARÉV műszaki vezérigazgató helyettese mondott köszöntőt.**

„Kár, hogy Kiss József, az ARÉV egykori vezérigazgatója nem élhette meg ezt az emlékévet, és ennek az eseményeit, hiszen nélküle elképzelhetetlen lett volna az a munka, amire most is emlékezünk, és ami előtt ezzel a kiállítással is tisztelgünk. Ez az emlékév sem lett volna elképzelhető nélküle, hiszen ő volt ennek az ötletnek a szellemi atyja. Ő most valahonnan fentről figyeli ezt a tárlatot, és biztos büszke erre a kiállításra, ami azt mutatja be, amit az ARÉV jelentett Székesfehérváron.” - ezzel kezdte beszédét Székesfehérvár polgármestere azon a kiállítás megnyitón, ami az „Ötven éve történt” címet kapta, s a Szent István Király Múzeum és az ARÉV Baráti Kör Egyesület jóvoltából, Székesfehérvár Önkormányzata fővédnöksége mellett az egykori ARÉV 50 évvel ezelőtti fehérvári építkezéseit, valamint a vállalat történetét mutatja be a múzeum Megyeház utca 17. számú épületében.

Dr. Cser-Palkovics András beszédét két szám kiemelésével folytatta. Elmondta, hogy 17 642 darab panellakásról, és összesen több mint 21 000 lakásról beszélhetünk, amit az ARÉV épített Székesfehérváron. Mint fogalmazott, ha ezt leosztanánk éves szintre, akkor ma ennek a töredékével is elégedettek lennénk lakásépítés terén. Köszöntőjében kitért arra, hogy ennek a munkának nagyon sok minden volt köszönhető, ami kihat a mai napig is Székesfehérvár életére. A mai gazdasági erőnk sem lenne meg akkor, hogyha azok az ipari cégek nem jönnek létre. Azok pedig nem tudtak volna létrejönni akkor, hogyha nem jött volna ide a munkaerő. A munkaerő pedig nem tudott volna idejönni, hogyha nem lett volna hova jönni. Ennek egyik eleme volt a munkahely, míg a másik a lakás, az ezzel kapcsolatos szolgáltatások, és maga az életminőség. Ezek mind-mind elképzelhetetlenek lettek volna az építőipar nélkül, az pedig az ARÉV nélkül. S – ahogy fogalmazott – most ez előtt és azok előtt az emberek előtt tisztelgünk, akik ott dolgoztak és kitalálták, megtervezték azt, hogy hogyan lehet innovatív módon, nagyon gyorsan ilyen sok lakást létrehozni és felépíteni. Amint elmondta, szót ez a kiállítás azoknak, akik ezekben a munkákban részt vettek, szól az ő családtagjaiknak, akik erre visszaemlékeznek, s mindenkinek, aki ilyen lakásokban élt, vagy él, ami ma is meghatározza Székesfehérvárt. S szinte mindenkinek, hiszen ahogy megfogalmazta, talán nincs is olyan fehérvári család, aki valamilyen módon ne kötődne ezen épületekhez. Majd kérte, hogy tekintsék meg minél többet ezt a kiállítást, aminek létrejöttét megköszönte mind a Szent István Király Múzeumnak, mind az ARÉV Baráti Kör Egyesületnek.

A kiállítást megnyitó köszöntőt követően a tárlattal, illetve az egykori vállalat létrejöttével, majd annak virágkorával kapcsolatban **Hufnagl Lóránt**, az ARÉV műszaki vezérigazgató helyettese osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel. Azzal kezdte, hogy amióta ember él a földön, azóta beszélhetünk építésről, aminek a legnagyobb veszélye a rombolás. Ebben azonban a háború nagyon sokat tett, s utána romokban hevert az egész ország, s köztük Székesfehérvár is. Az építőipari vállalat akkori helyzetét egy háziasszonyhoz hasonlította, aki bekerül egy romokban heverő konyhába, ahol minden a feje tetején áll, de főznie kell valamit. S így hozta létre Székesfehérvár azt a vállalatot, aki zokszó nélkül vállalta azt, hogy a „konyhában rendet csinál”, s elindul a fejlődés útján. Majd beszéde során végigvette az építőipar fejlődésének szakaszait, az emberi kézi erőttől kezdve, a gépesítésen át, a vertikumok összevonásával a központosításig, a vasbeton korszakig. Majd beszámolt arról az időszakról is, amikor a technikai fejlődésnek köszönhetően a különböző technológiák nagy egységet képeztek, ugyanakkor külön-külön működtek. A vállalat forradalmi újításairól is beszélt, amiket azoknak a cégeknek mutattak meg, akik az ARÉV tempójával nem tudták felvenni a versenyt. Kiemelte az építés szeretetét, ami a vállalat mind a 4000 munkatársában benne volt. Közülük hármat emelt ki: Kiss József, vezérigazgatót, Somogyi László főmérnököt, valamint Pozsár Sándor főkönyvelőt. Az egykori igazgató emberi nagyságát méltatva több történetet is elmesélt róla. Beszéde végén hangsúlyozta, hogy a létesítmények ugyan nem beszélnek, de emlékeznek. Emlékeznek arra a vállalatra, s azokra az arévesekre, akik sajnos egyre kevesebben vannak már. Nekik csak annyit üzent egy vers sorait idézve: „Várjatok ránk, egyszer mi is megérkezünk!”

A beszédek után a Megyeház utcai képtárban összegyűlt érdeklődők egy kisfilmet tekinthettek meg a vállalat hőskorából. Majd végignézhették azt a tárlatot, amit az egykori vezérigazgató, az egyesület alapító tagja, Kiss József emlékének ajánlottak.

A volt „arévesek” lelkes értékőrző munkája lehetővé teszi, hogy a kiállítást tekintve az ipari építési technológiákat, a vállalat és az építőipari üzem eredményeit, illetve közösségi munkáját láthassa, betekintést nyerve a panel aranykorába.

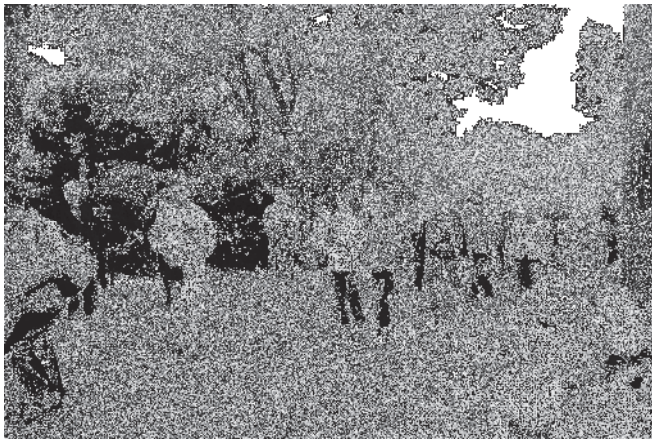
A kiállításon – ami február végéig tart – a múzeum nyitvatartási idejében az egyesület tagjai várják a látogatókat, akiknek beszélgetéseket és vetítéseket szerveznek a városépítéshez kapcsolódó témákban, valamint klubfoglalkozásokkal várják az érdeklődőket.

Őszi kirándulásunk

2015. szeptember 24-én az ARÉV Baráti Kör szervezésében részt vettünk az év őszi kirándulásán. Induláskor borongós idő volt, de a nap folyamán kegyes volt hozzánk az időjárás.

Az első megállónk Alsópere volt, ahol megnéztük *Nádasdy arborétumot* a Keleti-Bakonyban. A nagy birtokokkal bíró Nádasdy család vadászkúriát és angolparkot alakított ki. Ma is látható értékes egyedek a történelmi parkból: 100 évesnél öregebb jegenyefenyők, hamisciprus. **Magyarság Keresztje** - 8 méter magas, amely a magyar nép összetartozását, ezeréves európai múltját és hagyományait jelképezi. **Szent Imre Vadászkapolna** a vadásznapi nyitó eseményeinek, Hubertus miséknak és rendezvényeknek a helyszíne. Pihenés képen egy kis diószedést is beiktattunk nehogy kárba vesszen.

A következő megállónk a Zirci Arborétum volt, ahol az apátságot néztük meg. A Zirci ciszterci kolostort Champagne-i Clairvaux-i ciszterci apátság alapította, és az első szerzetesek is onnan érkeztek. A templomot a rend előírásai szerint Szűz Mária tiszteletére szentelték. 1552 után földúltak a törökök. A 18. század folyamán a zirci apátság újjáépítése zajlott. 1810-ben a porosz kormány feloszlatta a sziléziai apátságot, 1814 a zirci apátság önállósá vált. Ettől kezdve Zirc a magyarországi ciszterci rend központja. 1950-ben a zirci kolostort is megszüntették, a szerzeteseket elűzték, csak 1990-ben térhettek vissza. Az öt államosított gimnázium közül az óta már négyben ismét ciszterciek tanítanak. A Monostor ad helyet a Bakonyi Természettudományi Múzeumnak is. A múzeumban ez egész Bakonyra jellemző fajták ismeretetését (kérgét, leírását, fotókat) tekinthetjük meg, a környékre jellemző geológiai ismeretanyaggal és emlékekkel együtt. Sokan dicsérték a Monostori cukrászdát, ezért úgy döntöttünk, hogy megkóstoljuk mi is. Méltó volt nagy híréhez.

Bakonybélien felkerestük a volt Szent Gellért remeteséget és szent kutat. A Bakonybéli Borostyán-kutat az írott és szóbeli hagyomány egyaránt a Bakonybéli monostoralapító, a bajor Szent Günterrel és a velencei Szent Gellérttel hozza összefüggésbe. IX. Gergely pápa 1230-ban kelt bullája említi a Szűz Mária tiszteletére szentelt kápolnát. A kultusz hely a török korban a béli monostor egyéb épületeivel együtt az enyészete lett. A török után

kutat ismét az alapító remete-szentek emlékéhez kapcsolják. 1855-ben Sárkány Miklós apát idején a Borostyán-kút felett megépítették a Kálváriát a 14 stációval, melyeket 1884-ben felújítottak. 1889-ben a hegy lábánál fakadó forrásoknak vízgyűjtő medencét építettek. Felfele komótosan felballagtunk, visszafele élmény dús lemenetel várt ránk. A Borostyán-kút elnevezés a 19. századi átalakítások során a kúthoz telepített borostyánkő felépítményből ered. Itt töltötte halála előtti utolsó éveit Cseh Tamás dalszerző és előadó művész is.

Ebédet Pápán, Kiss nevű étterembe fogyasztottuk el, amely nagyon finom volt és bőséges. Utána a nem rég felújított Eszterházy kastélyt kerestük fel. A Pápai Esterházy-kastély a mai kastély helyén álló első, biztosan ismert épületet, egy várat a Garaiak építették 1408 és 1432 között, hogy az észak-dunántúli birtokaik védelmét növeljék. A pápai erőd már a XV. században állt, majd a török korban a végvárrendszer egyik tagja lett. 1704-ben a várórség Rákóczi mellé állt, 1707-ben pedig császári hadak szállták. A várat az 1740-es évektől kezdték kastéllyá átalakítani Franz Anton Pilgram tervei alapján. Az 1960-as évek közepén került sor a külső homlokzat renoválására, majd az 1990-es évek elején a kastélykápolna helyreállítására, melynek színvonalát az Európa Nostra-díj mutatja. 2013-ra a kastély teljes egészében újjászületik. Az emelet látnivalója a díszterembe, ismeretebb nevén Nádor-terembe. Itt láthatjuk azt a festményt, mely Pápát az 1700-as évek közepén ábrázolja. A Nádor-terem jellegzetes barokk berendezésével, intarziás parkettájával, barokk kályhájával sokat érzékeltet abból, milyen lehetett a kastély korábbi állapotában. A múzeumban több korabeli bútort, festményt, használati

tárgyat őriznek, de ezek többsége nem a kastélyból származik, később került ide. Ezt követte egy rövid belvárosi sétá.

Ganna volt az utolsó állomásunk. Itt láhattuk az Eszterházy mauzóleumot, amely a római Pantheon kicsinyített mása. Mivel Rómába még nem jutottunk el, ezért felemelő érzés volt picit ott éreznünk magunkat.

Ganna - Eszterházy Mauzóleum- a birtokot 1748-ban Mária Terézia ajándékozta az Esterházyaknak, akik az 1552-es törökdlás után lakatlanná vált falut újra benépesítették. Gannához három grófi ág kötődik igazán: a pápai, tatai és a Csákvári, temetkezési helyükké Gannát választották.

Esterházy Miklós - a lakosság kérésére, 1813-ban tervezette meg a francia Charles de Moreau-val a neoklasszicista stílusú bazilikát, melyet Engel József bécsi építőmester épített meg. A hatalmas, 16m széles és 20m magas templom sírboltja Európa híré. A családi mauzóleum 1818-ban készült el, - az utolsó temetésre 1999-ben került sor. Ötven ketten nyugszanak az altemplomban, köztük Esterházy Miklós és felesége, Esterházy Bálint a Monarchia moszkvai nagykövete, és Esterházy Miksa a Magyar Atlétikai Klubalapító elnöke, de itt alussza örök álmát a női Karmelita Rend megalapítója is. Történelmi Időutazásunk során azt is megtudtuk, hogy a terem közepén álló, kerek oltár már magában is különleges. Abban az időben két pap mondta egyszerre a misét, ezért van feszületből is kettő. Az egyik oldalán fehérbe öltözve az élőkért, vele szemben fekete ruhában a holtakért hangzott el az ima.

Hazafele bekanyarodtunk Döbröntére és megnéztük kívülről az ARÉV által épített Hasik szállót. Külön köszönetet és dicséretet érdemel Kígyóssy László túravezetőnk alapos tájékozottsága, a helyszínek bemutatásánál. Élményekkel teli napon voltunk túl, kissé fáradtan az esti órákban érkeztünk haza.

Tóth Lajos és Családja

A hagyomány és összetartozás jegyében

Nehéz pár mondatban összefoglalni a megemlékezés és a hogyan tovább hangulatban lezajlott, az ARÉV Baráti Kör által megszervezett, 2015. november 7-i hagyományos „nyugdíjas” találkozót.

Gondolatban napokkal azelőtt készül az emberfia, végiggondolja kivel fog találkozni, mit fog mondani, kérdezni rég nem látott társaitól. Aztán megérkezik az évtizedek óta ismerős helyre, ünnepélyes hangulatban, meglátja a számára kedves arcokat és már otthon érzi magát, biztonságban, szeretetben! Felsorakozik a tagdíjbefizetéshez (ki-ki lehetősége szerint), vált pár szót a mosolygós volt kolléganőkkel, aztán siet felkeresni, az évek óta megszokott társaságot... körülnéz, nyugtázza a jelenlétet, elkoccintja az első poharat... Ilyenkor merül fel a gondolat, hogy bizony már van, aki sohasem jön, de mindig vannak újak... és ez jó!

Aztán következik az ünnepség...

Az idén a parányi Szelényi testvérek gyönyörködtettek bennünket verssel és énekkel. Hálás köszönet nekik, a Szülőknek és a Nagyszülőknek (Nagy István és Istvánné) érte!

Kiss Lajos, egyesületünk elnöke beszélt a baráti kör 2015. évi tevékenységéről, az „50 éve történt” című kiállítás megszervezésével kapcsolatos munkákról, a kiállítás megnyitóján meglepően magas részvételről, meghatóan beszélt mindnyájunk Józsi bácsijának, a Baráti Kör örökös elnökének tett ígéretéről.

Következtek az emlékezés pillanatai egy rövid kis életutat követő film formájában.

Virág Zsuzsi, elnökségi tagunk, a Kiss Lajos által meghirdetett ARÉV-es összetartozás megvalósításának első lépéseként javasolt két megszervezendő találkozót a kiállítás „munkahelyi” környezetében.

Nevezetesen: november 11-én 14 órai kezdettel hozunk létre egy „Lányok-asszonyok” találkozót, majd november 25-én egy „fás” találkozót. A résztvevők örömmel fogadták az ötletet. Körülöttem lévő „fiúk” kis papírdarabra felírva vitték magukkal az emlékeztető dátumot.

Mint annyi éve, most is a kellemes hangulatunk megteremtéséhez, Gabrovits Pál lelkes zeneszolgáltatással járult hozzá. A nosztalgikus dalok felcsendülése, mint mindig, most is táncra és énekre ösztönözte a résztvevőket.

A kedvesen és gyorsan felszolgált, finom ebédet hálásan köszönjük a megrendelőknek és a felszolgáló személyzetnek. Kívánom, hogy novemberben újra találkozhatassunk mindnyáján egészséggben, szeretetben!

Kákonyi Gabriella

Ez történt 1989-ben

Visszaemlékezésünket elsősorban a régi ÉPÍTŐK lapja alapján tesszük meg, lehetőleg hitelesen visszaadva az akkori hangulatot is.

Újságunk 1989-ben nagy teret szentelt az országos és helyi politikai eseményeknek. Ezeket most mi is szerepeltetjük beszámolóink hitelességének érdekében.

Januárban olvashattuk: a Magyar Sajtó Napján elismerő oklevélben részesült üzemi újságunk, valamint beszámoló jelent meg a városi pártterkezet eseményeiről is.

Ebben a számunkban került közlésre: március 15-e munkaszüneti nappá lett nyilvánítva.

Februárban ajánlás jelent meg a pártszervezetek sürgős és fontos teendőiről. Részben ide tartozik a Vállalati Tanács ülése is: a kiadott termelési terv éles vita után hét tartózkodás mellett lett elfogadva. A Dunántúli Építő Fialók titkári értekezletet tartottak.

Márciusban beszámoló volt olvasható a vállalati pártéletről és az aktuális új szabályról, a tagdíj fizetését illetően: ez 1,5-4 %-ot jelentett a nettó keresethez viszonyítva.

Áprilisi lapszámunk Központi Bizottság üléséről számolt be.

Május: megszűnt a KISZ, helyébe a DEMISZ lépett. Vezetője továbbra is Bartha Lóránt maradt.

Június: megalakulóban vannak a lakótelepi pártalapszervezetek.

Augusztusban gondos előkészítő munka folyik az Országos Pártkongresszus küldöttjeinek kiválasztása érdekében.

Kádár János életútját júliusban bekövetkezett halála után Kátay Antal mutatta be, kiemelve nemzetközi elismertségét is. A főszerkesztő adott ismertetést a szibériai Barguzinban munkálkodó expedícióról is, akik úgy vélték, Petőfi Sándor földi maradványait találták meg.

A kinti vizsgálatok idején, a helyi politikai szervek mindenben segítették a kutatókat, szemben az MTA tudósaival.

Szeptemberben önálló lett az ARÉV Szakszervezete, új bizalmi és főbizalmi választás következett. Titkár ismét Vendég Jenő lett.

Lényeges megemlékezések történtek vállalatunk életének vonatkozásában is, az 1949-es megalakulás 40. évfordulóját ünnepeltük.

Március hónapban a már korábban felállított szervező bizottság ismertette az események tervezett menetét: a főünnepség helyét és idejét, az ünnepi kiadványokat, a jubileumi sporteseményeket.

„Érdekes” módon a főünnepség korábban tervezett időpontjában, május 12-én Karikás Györgytől az ágazati minisztérium főcsoportfőnökétől a 15. és egyben utolsó Kiváló Vállalat-i kitüntetésünket kaptuk meg.

A júniusi Építők Napja a jubileum jegyében került megrendezésre, Zsolnai Zoltán beszámolója szerint sajnos nagyon alacsony érdeklődés mellett, a jutalmazottak jelentős része is az ünnepség hivatalos része után eltávozott.

A jubileumi sportesemények ismertetése között olvashattunk két kiemelkedő sportolónkról is, Németh Katalin karate Európa Bajnok, Huszics Tibor súlyemelő bajnok sportpályafutása került bemutatásra.

Az Országgyűlés megszüntette az ÉVM-et és a KPM-et, és létre hozta a Közlekedési Hírközlési és Építésügyi Minisztériumot Derzsi András vezetésével.

Pető János és szerelőbrigádja kiváló munkáját a Videoton Gyárfejlesztési Főosztálya levélben is dicséretben részesítette. Megalakult 8 Mrd Ft alaptőkével a Videoton Ipari Részvénytársaság, melynek vállaltunk is tagja lett. Az alakuló közgyűlésen Kiss József vezérigazgatónk elnökölt.

Az örményországi földrengés károsultjainak megsegítésére a társadalmi szervek javaslata alapján jelentős anyagi támogatást biztosítottunk.

Dr. Szentágotai János akadémikus az Elnöki Tanács tagja átadta Balsay István tanácselnöknek a Székesfehérvárt megyei várossá emelő okiratot.

Az Alba Bolt sok más újdonság mellett tervbe vette kedvezményes importba tartozó használt gépkocsik értékesítését.

Nyugdíjasok lettek mások mellett Marton Ferenc, Csoóri István, Sass András, Vlasics György, Kréger Jánosné, Gáspár József, és Köő Imre.

Kitüntettjeink:

Első ízben lett vállalati Vezetői Nívódíjas

Várkonyi Györgyi dr. ov.; Mezei György ov.h.; Orbán Tibor üz.vez.; Bakonyi György üz.vez.; Varga János művez. Mocsár Árpád brig.vez

Munkaérdemrend arany fokozatot kapott:

Poór Károly csop.vez

Ézüst fokozatot:

Harsányi Lászlóné ov.; Marton Ferenc ép.vez.; Szarvas József brig.vez.; Bronz fokozatot: Széll Ferenc brig.vez.

Kiváló munkáért kitüntetést kapott:

Bata László üzemvezető, Károly Csaba csop.vez.; Molnár János kubikos; Faragó Kálmán művezető; Bakonyi Miklós kőműves; Bauer Imre villanyszerelő; Kiss János oszt.vez.

Kótai László ép.vez.; Horváth János gépészeti főüzem dolgozója

Személyes hangvételi riport jelent meg Harsányi Lászlóné, Szalai Gyula, Karsai Béla, Gelei Sebestyén, Sass András, Marton Ferenc, Winkler Imre, Laborcői Nándor, Borbély Béla, Várda Jenő, Tőke József, Bányász István és Csoóri István munkatársunkról.

Ismét röviden:

A Pintér Károly fotóklub 30 éves történetét Nagy Ottó mutatta be.

A Bélyegsarok rovatban Pozsár Sándor ismertette a megjelent bélyegkatalógus adatait.

Az új Munkaverseny Szabályzat szerint kevesebb adminisztráció mellett a termelési eredmények figyelembe vételével a kiértékelés a gazdasági vezetők feladata lett.

A Budapesti Műszaki Egyetem vezetői megköszönték vállalatunknak a 19 évig tartó közös munkát, az egyetemisták nyári gyakorlatának megszervezését.

A Hazafias Népfront javaslatára a Vorosilovgrád lakótelep Vízivárosnak, a Lenin lakótelep Palotavárosnak lett „vissza-keresztelve”.

A lakáshoz jutók névjegyzékéből kitűnik, hogy 43 fő minőségi cserét igénylő munkatársunk közül 13, az első lakásra váró 78 fő közül 20 fő lakásproblémáját tudtuk kielégíteni.

Az 1995-re tervezett Bécs-Budapest Világkiállítás támogatására civil előkészítő bizottság alakult, melyhez vállalatunk is csatlakozott.

Júliusban érdekes és vállalatunk jövőjét nagyban befolyásoló jelentés közlésére került sor.: Kiss József vezérigazgató levélben bejelentette nyugdíjba vonulási szándékát, melyet a VT elfogadott és vezérigazgatói pályázatot hirdetett. Tételesen rögzítve lettek a jelentkezés feltételei, leadási határidő: VIII. 21. elfogadás IX. 30.-ban lett meghatározva. A vállalati külső, velünk kapcsolatban lévő szervezetek és a közvélemény is érdeklődéssel figyelte az eseményeket. Három, vállalaton belüli pályázat érkezett, mindegyik megfelelt a kiírásnak, így felkerültek a szavazó listára. A 45 fős Vállalati Tanács szinte egyhangúlag 40 szavazattal 5 ellenében Bikádi Lászlót választotta november 1-től vezérigazgatónak. Az új vezérigazgató megköszönte a bizalmat és nehéz körülmények közötti, de sikeres munkát jósolt a következő évekre, és segítséget kért a tervezett átalakítások lebonyolításához.

A novemberi újság részletesen közli Kiss József köszönetét a 25 évi támogatásért és jó munkát kívánt utódjának.

Az új korszak a rendszerváltoztatás vállalatunknál is elkezdődött.

Szendrői Péter

TAVASZI KIRÁNDULÁSUNK LÁTOGATÁS TOLNÁBAN – BARANYÁBAN

Tervezett időpont: **2016. április 28. csütörtök**

Találkozó 7.15, indulás 7.20

Utunk részben az M6 autópályát érinti.

Első megállóhelyünk a Gemenci-erdővel határos, a Duna-holtágával ölelt **Báta** település: itt a

Fekete Gólya Házat,

a sárközi hímes tojás kiállítást és

Czencz János festőművész emlékmúzeumát

keressük fel.

Mohács: ebédelünk, rövid belvárosi séta (*Városháza, Fogadalmi templom, kompikötő*)

majd a város nagy eseménye,

a busójárás legsikerültebb maszkjainak tárlatát

nézzük meg a *Busóházban*

(emléktárgy vásárlási lehetőség).

Végezetül a csatatéren kialakított, a közelmúltban felújított *Történelmi Emlékhelyet* járjuk be és tisztelgünk az 1526-ban elesett hősök előtt.

A program szervezés alatt, ezért a költségeket még nem tudjuk pontosan.

A kirándulást vezeti: Kígyóssy László

Várjuk jelentkezésüket a szokásos módon:

30 749 8870

Tombor Istvánné telefonszámán

Felkérés! Kérjük tagjainkat, segítsenek abban, hogy mind többen juttassák egyesületünkhöz a személyi jövedelemadójuk 1 %-át.

Az egyesület működéséhez igen fontos a támogatók megnyerése.

Az adóbevallási csomagban az erre vonatkozó nyilatkozathoz a következő adatokat kérjük felhasználni.

A kedvezményezett ez esetben az
ARÉV Barátai Kör Egyesület
adószáma: 18495717-1-07

ARCOK az ARÉV életéből

Munkatársainkkal történő beszélgetéseink sorát Osztotics Laci és felesége Julika vendégeként folytatom, szép Kadocsa utcai házukban.

A név a régi munkatársak és a fiatal generáció részére is sokat jelent, Laci szülei, Józsi bácsi és Kati néni szinte a vállalat megalakulása óta nálunk dolgoztak. A fiataloknak a munkahelyen eltöltött idejét és a baráti körben végzett tevékenységüket is figyelembe véve a beszélgetés címe „Több mint száz év az ARÉV nagy családjában” is lehetne.

Engedélyt kaptam arra, hogy először a szülők történetét mondjam el. Nem tagadom, nagyon elfogultan velük szemben. Józsi bácsival 1957-ben a Mecsér pusztai bányászlakások építkezésén találkoztam először. Ilyen lakótelepek épültek abban az időben Mórón és Pusztavámon is.

A vidéki körülmények jellemzésére elmondanám, ami ma már elképzelhetetlen. Nem volt elérhető közelségben telefon, kapcsolatot létesíteni Székesfehérvárral szinte lehetetlen volt.

Az építőanyagok a balinkai vasútállomásra érkeztek, a fuvarlevelek intézése, az étkezés megrendelések és más adminisztrációs ügyek csak személyes módon voltak rendezhetők. Ezeket legtöbb esetben a motorkerékpárral is rendelkező főgépész, Osztotics József intézte. Miután ez volt életem első művezetői megbízatása, minden itt dolgozó személy és esemény különösen kedves számomra. A teljesség igénye nélkül: a főépítésvezető Gáspár Lajos, az építésvezető Meiszer Ferenc, a művezető kollégák Lencsés Antal és Kaleszdorfer József, Vlasics György gépkocsivezető, Annuska, aki ellátásunkról gondoskodott és a résztvevő brigádok valamennyien kiváló munkát végeztek.

Talán szabad annyi személyes eseményt is lejegyezni, itt ismertem meg Ágneszt, leendő feleségemet, nemsokára ennek is 60 éve lesz már.

1959-ben a tihanyi Motel építkezésén ismét közeli kapcsolatba kerültem Józsi bácsival. Ugyanolyan minden feladatot látott el, mint Mecsérpusztán. A gépek felügyeletén kívül munkahelyünk és a vasútállomás között kellett összeköttetést biztosítani. Telefonkapcsolat itt sem volt. A résztvevő brigádok közül emlitenék néhányat, Gugolya, Major, Kecskés brigád valamint a Vihart Pista bácsi által irányított ács csapat teljesítményét emelném ki, áldozatkész, jó munkát végeztek.

Érdemes megjegyezni, hogy a vállalatunk által felépített összesen 16 db Motel épületet az 1958-as brüsszeli világkiállítás lebontása után a Magyar Állam rendkívül kedvező áron vásárolta meg. Az összesen 640, 2 ágyas szobát magába foglaló épületek felépítése a hozzá tartozó kiegészítő épületekkel együtt Siófokon, Balatonföldváron, Keszthelyen és Tihanyban 5 hónap alatt készült el.

Az 1964-65-ös évek ismét közel hoztak az Osztotics családhoz. Az Árpád utcai építkezésén Józsi bácsi a szokásos gépész munkáját végezte, felesége Katika az ebédet osztotta részünkre nagy szakértelemmel és szeretettel.

Ismeretségünk alatt sok esetben segítettük egymást házépítéseink során is. Így jól ismerem az Uttörő utcai épület felújításának és bővítésének történetét is.

Ebben a példás családi légkörben nőttek fel a fiúk, László és Csaba. Mindketten édesapjuk szakmáját választották, géplakatosok lettek.

A fiatalok történetét az udvariasság okán is először Julikától kérdezem.

Esküvőnk 1973 májusában volt. Közös életünk első éveit szüleim házában töltöttük, de elkezdjük átépíteni apósomék Uttörő utcai házáat, ahol kényelmes körülmények között éltünk a későbbiekben. 1975-ben az átköltözéssel egyidőben megszületett Laci fiunk is. Ők most is ott laknak Csabáékkal, sógoromékkal együtt. Így az Osztotics ház nagy örömeinkre családi kézben maradt. Az ott eltöltött 15 év nekünk ma is kedves emlékeket őriz. A mai otthonunkba 1990-ben költöztünk. Az épület, ahogy az abban az időben szokásos volt, sok saját munkával és családi segítséggel valósult meg. Jelenleg a

házban csak mi jelentjük az állandóságot, de biztos vagyok benne, hogy legkésőbb az unokák „segítségével” a mi házuk is szeretett otthona lesz az utánunk következőknek.

Laci fiunk autószerelő, lányunk Zsuzsa kereskedő, most éppen Máltán dolgozik. Ő is volt több éven át Bata Laciéknál az ARÉV dolgozója. Munkámat 1970-ben kezdtem a tanács pénzügyi osztályán, 1982-ben jöttem át az ARÉV-hez. Itt valamivel jobb körülmények adódtak számomra, az Erdős Attila által vezetett ellátási főmérnökség dolgozója lettem. Ez az időszak megközelítőleg öt évig tartott. Innen a Harsányi Lászlóné által vezetett ellenőrzési osztályra kerültem. Szulczer István közvetlen irányítása mellett végeztem adminisztrációs tevékenységet. A leltározási munkák ellenőrzése alkalmával, a munkahelyekkel is kapcsolatba kerültem. A 2012-es nyugdíjazásom előtt még öt évet Galambos Ottóéknál a szervezési osztályon töltöttem. Az itteni időkre is szívesen emlékszem vissza. Szabadidőmben gyakran vagyunk a család iszkaszentgyörgyi kertjében dolgozni és kikapcsolódni.

A személyes történetet Laci folytatja.

Ipari tanuló a KÖFÉM-nél lettem, ami abban az időben 3 éves tanulást jelentett az 1969-ben letett vizsgák után az emelt szintű képzés azt jelentette, hogy középiskolai tanulás esetén az első két évet beszámították, így rögtön harmadik évfolyamos lehettem volna. Megpróbáltam, de ismerős diáktárs nélkül ez nem ment. Egyelőre letettem a továbbtanulásról. A kötelező katonaidőmet Pécsen töltöttem, mint sportoló kicsit könnyebben mint más sorkatoná, bizonyos kedvezményekben volt részünk.

Az idő múlásával egyre jobban szükségét éreztem tudásom fejlesztésének, 1976-80-ig elvégeztem a Ságvári Endre Gépipari Technikumot esti tagozaton, 1980-84-ig pedig ugyancsak munkavégzés mellett a Bánki Donát Műszaki Főiskolát is. Utolsóként 1988-tól 1990-ig szervezési szakmérnök diplomát is szereztem, teljessé téve iskolai végzettségemet.

A munkahelyeimen szinte minden esetben alumínium szerkezetek, elsősorban nyílászárók tervezésével és kivitelezésével foglalkoztam. Az ARÉV-nél a 2000-es évek elején a vállalkozási osztály dolgozója is voltam, közel három évig. Utolsó munkahelyem az ALBALUX nyílászáró gyárban volt, a kapcsolatot velük ma is fenntartom, szükség esetén segítjük egymást. Jelenleg a nyugdíjas élet mellett öcsémnel egy kisebb magánvállalkozásunk van. Ráérő felesleges időm ma sincsen.

Befejezésül ki kell egészítenem a családi beszámolót: Laci és Julika szorgalmas tagjai baráti körünknek. Építők napjánál és lecsófőzésnél biztosan nem hiányoznak., különösen az általuk készített sült hús a rendkívül finom. Kértem is Lacit, adja meg a pácolás receptjét, de a válaszáért feleségéhez irányított mondván, hogy ezt ő pontosan nem tudja, a családban Julika a főnök, tőle érdeklődjem. Örültem a válasznak. Rendes helyen a dolog másutt is pontosan így van.

Szendrői Péter

JÖVŐRE VELED UGYANITT

Lecsófőző Vigasság 2015-ben

2015. szeptember 12-én ismét megrendezésre került a városi lecsófőző vigasság, melyet 11 éve Sipos József megálmodott. Lehet úgy fogalmazni, hogy azóta országos rangra emelkedett. Az idén már több mint 600 nevező volt, közöttük az ARÉV Baráti Kör Egyesület is. Mi a versenyben nem vettünk részt, ugyanis nekünk az a fontos, hogy volt kollégákkal és jelenlegi barátokkal egy jó hangulatú napot töltsünk együtt. Elég szomorkás időnek indult a nap és valószínű ezért a csapatunk is nehezen lendült bele az előkészítő munkába, de ahogy a köd felszállt a munka is összeszokottan megindult. Az évek óta megszokott receptúra szerint készült a lecsó is, finom házi szalonnával, jó minőségű kolbásszal és debrecenivel megspékelve. Bevált szokás szerint a kenyéren kívül még nokedli is készült köretnek. Délben már az elkészült étellel vártuk a vendégeket, akik nem érkeztek üres kézzel. Ki pálinkát, ki bort és nagyon sokan süteményt hoztak. Így kész lakoma kerekedett, kezdődhetett az evés, ivás, beszélgetés. Reméljük, hogy aki felkeresett bennünket elégedetten távozott, és jövőre velünk ugyanitt találkozik.

Farkasné Marcsi

Az ARÉV Baráti Kör Elnöksége megköszöni mindenkinek, aki bármely módon hozzájárult a lecsófőzés sikeréhez.

*„Minden elmúlik, mint az álom,
Elröpül, mint a vándormadár,
Csak az emlék marad meg a szívben,
Halványan, mint a holdsugár.”
(Friedrich Schiller)*

Halottaink az elmúlt hónapokban (akikről tudunk):

Dr. Kiss László	Budapest
Farkas Józsefné	Soponya
Pernyéz Istvánné	Szabadbattyán

Nyugdíjasok, volt ARÉV-esek:

Csiszár Viktorné	Hévíz
Gál István	Soponya
Kótai Károly	Székesfehérvár
László Gyula	Székesfehérvár (volt dolgozónk)
Lóderer Ferenc	Székesfehérvár (volt dolgozónk)
Wittner Flórián	Mór

Emléküket megőrizzük.

Rövid hírek

- **november 11-én** megalakítottuk az ARÉV Baráti Kör Egyesület Női Tagozatát. Nem nagy létszámmal voltunk jelen a Megyeház utcai Múzeum kiállításán, mindössze 10 fő. Ennek ellenére egy nagyon hangulatos délutánt alakítottunk magunknak. Először megnéztük a kiállítást, majd a 6-os teremben kötetlen beszélgetés következett. Szóba került ott minden, a sütés-főzés-kézimunka, stb. Nagy örömünkre köztünk volt rég nem látott kollégánknak Miller Sándorné Ivicz Marika, akinek nyugdíjas lévén egy perc szabadideje sincsen. Elsősorban nagymama, másodsorban pedig foltvarró. Hozott magával a gyönyörű munkáiból néhányat, és megpróbált minket is beavatni ebbe az érdekes, ugyanakkor nagyon szép és sok örömet adó munkába. Amíg egy szép munka elkészül mennyi idő telik el az anyagbeszerzéstől a végtérképig. Láthattunk nyakba valót, táskát, neszesszereket, faliképeket. Csodálatra méltó az ügyessége és a türelme. Gratulálunk Marika. Kívánjuk, hogy sokáig hódolj szenvedélynek. Azért azt sem felejtse el, hogy várnak Rád a régi kollégák, egy – egy rendezvényünkre gyere közénk.
- **november 20-án** „Az Égből dühödt angyal dobolt” ezzel a címmel nyitotta meg a Szent István Király Múzeum Országzászló téri épületében az I. világháború emlékének szentelt kiállítását. 1939-ig ez volt a Nagy Háború. A kiállítás november 20-tól április 17-ig tart nyitva. Filmekkel, fotókkal, leírásokkal és sok tárgyi emlékekkel bővelkedik. Bepillantathatunk a Fehérvárhoz kötődő 10. császári és királyi huszárezred, a 17. honvéd gyalogezred és a császári és királyi 69. gyalogezred életébe. Érdekes program lehet egy borongós téli napon fiataloknak és idősebbeknek egyaránt.
- **november 25-én** szintén a Múzeumi kiállításunk megtekintésével kezdték találkozojukat a férfiak, ahogy azt egyik társunk elnevezte a „Fások”. Ez egy összefoglaló szó, asztalosok, ácsok, és mások, aki a fával dolgozott és dolgozik. Szép számmal összejöttek, igazán dicséretes, hogy első szóra jöttek és emlékeztek a régi, szép munkás időre. Hangulatos délutánt töltöttek együtt. Köszönjük azoknak is, akik eljöttek, és azoknak is, akik megszervezték.

VZS

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár, Jancsár u. 11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Bankszámlaszám: 11736006 -20364960 -00000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 340 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült.
Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok